

Arrest

nr. 149 176 van 6 juli 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 13 april 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 maart 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 mei 2015 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 11 mei 2015.

Gelet op de beschikking van 10 juni 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 juni 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat F. COEL verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

"Verzoekers eerste en tweede asielaanvraag werden respectievelijk geweigerd bij 's Raads arresten nr. 32 658 van 13 oktober 2009 en nr. 49 895 van 20 oktober 2010 omdat geen geloof kan worden gehecht aan zijn Somalische afkomst en derhalve evenmin aan zijn asielmotieven.

In de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat verzoeker blijft volharden in zijn verklaringen over de Somalische nationaliteit te beschikken en afkomstig te zijn van het eiland Chula, en, zo luidt het, hij weigert nog steeds zijn werkelijke nationaliteit en herkomst aan te geven. Betreffende zijn bewering, als verantwoording voor zijn lacunaire kennis over Chula, dat de tolk hem mogelijks niet goed verstond tijdens zijn gehoren in het kader van zijn eerdere asielaanvragen en dat er misschien een misverstand met de tolk was, wordt in de bestreden beslissing vastgesteld en erop gewezen dat verzoeker noch tijdens zijn gehoor in het kader van zijn eerste asielaanvraag, noch tijdens zijn gehoor in het kader van zijn tweede asielaanvraag ook maar enige opmerking maakte met betrekking tot vertaalproblemen, doch hij integendeel steeds bevestigde de tolk goed te hebben begrepen. Met betrekking tot de door verzoeker bij zijn huidige derde asielaanvraag aangebrachte nieuwe elementen wordt vastgesteld dat deze nog steeds zijn vermeende Somalische nationaliteit niet aantonen. Het gegeven dat verzoekers biologische vader ooit de Somalische nationaliteit zou hebben gehad, zonder dat deze hem ooit officieel heeft erkend als zijn kind is onvoldoende om aan te tonen dat hij daadwerkelijk in Somalië zou hebben verbleven, afkomstig zou zijn uit Somalië en over de Somalische nationaliteit zou beschikken, aldus de commissaris-generaal die besluit dat verzoeker er niet in slaagt aannemelijk te maken dat hij daadwerkelijk over de Somalische nationaliteit beschikt, en hij zich dan ook niet kan beroepen op de veiligheidssituatie in Somalië voor de toekenning van de vluchtelingenstatus, noch voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om de motieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. De Raad benadrukt dat het aan verzoeker toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij echter in gebreke blijft. Hij beperkt zich immers louter tot het beknopt uiteenzetten van theoretische beschouwingen, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze ontkennen van de bevindingen van de commissaris-generaal, waarmee hij deze bevindingen niet ontkracht of weerlegt.

Wat verzoekers huidige algemene bewering in zijn verzoekschrift betreft dat hij een zeer gedetailleerde beschrijving kan geven van zijn streek Chula, gaat hij eraan voorbij en wijst de Raad erop dat eerder bij 's Raads arrest nr. 32 658 van 13 oktober 2009, welke gezag van gewijsde geniet, werd vastgesteld dat hij over een manifest gebrekkige kennis beschikt omtrent zijn verklaarde regio van herkomst Chula. In de bestreden beslissing wordt terecht vastgesteld dat verzoekers uitleg in het kader van onderhavige asielaanvraag, ter verschoning van zijn lacunaire kennis over Chula, dat de tolk hem mogelijks niet goed verstond tijdens zijn gehoren in het kader van zijn eerdere asielaanvragen en dat er misschien een misverstand was met de tolk, allerm minst overtuigend en geenszins afdoende is, gelet op het feit dat hij noch tijdens zijn gehoor in het kader van zijn eerste asielaanvraag, noch tijdens zijn gehoor in het kader van zijn tweede asielaanvraag ook maar enige opmerking maakte met betrekking tot vertaalproblemen, maar hij toen integendeel steeds bevestigde de tolk goed te hebben begrepen.

Waar verzoeker thans laat gelden dat hij kan aantonen dat hij onbetwistbaar de zoon is van een erkende Somalische vluchteling die intussen in Groot-Brittannië de Britse nationaliteit heeft verkregen, en hij betoogt dat de motivering in de bestreden beslissing zich in feite beperkt tot het lapidair naast zich neerleggen van de bewijzen van zijn afstamming van een Somalische vader die ondertussen in Groot-Brittannië werd erkend als vluchteling en tot Brit werd genaturaliseerd, gaat hij voorbij aan de pertinente en determinerende vaststellingen uit de bestreden beslissing dat zijn biologische vader hem nooit officieel heeft erkend als zijn zoon en dat, dit inzonderheid, het gegeven dat zijn biologische vader ooit de Somalische nationaliteit zou hebben gehad, zonder dat deze verzoeker ooit officieel heeft erkend als zijn kind, onvoldoende is om aan te tonen dat hij daadwerkelijk in Somalië zou hebben verbleven, afkomstig zou zijn uit Somalië en over de Somalische nationaliteit zou beschikken.

Bij gebrek aan elementen betreffende de herkomst van een kandidaat-vluchteling kan de subsidiaire beschermingsstatus niet worden verleend (RvS 15 oktober 2008, nr. 3.412 (c)).

Deze vaststellingen volstaan om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Bijgevolg lijkt verzoeker niet aan te tonen dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst."

1.2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn

visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

1.3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

1.3.2. Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

1.4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 4 mei 2015, voert verzoekende partij aan dat zij niet akkoord kan gaan met de beschikking aangezien daarin de motivering van de bestreden beslissing wordt overgenomen. Verzoekende partij betoogt dat zij de zoon is van een in het Verenigd Koninkrijk erkend vluchteling uit Somalië die in tussentijd genaturaliseerd Brit is, en zij meent dat verwerende partij ten onrechte van oordeel is dat dit niet voldoende is om aan te nemen dat zij afkomstig is uit Somalië en de Somalische nationaliteit heeft. Verzoekende partij vervolgt dat de arresten waarnaar verwezen worden en die betrekking hebben op haar vorige asielaanvragen gezag van gewijsde hebben voor wat toen aanwezig was in het administratief dossier. Verzoekende partij stelt dat er sedertdien tal van stukken zijn bijgevoegd die aantonen dat zij de Somalische nationaliteit heeft en afkomstig is van Chula. Verzoekende partij is het er ook niet mee eens dat in haar verzoekschrift weinig ernstige pogingen worden ondernomen om de bestreden beslissing te weerleggen.

Waar verzoekende partij betoogt dat zij de zoon is van een in het Verenigd Koninkrijk erkend vluchteling uit Somalië die in tussentijd genaturaliseerd Brit is, en zij meent dat verwerende partij ten onrechte van oordeel is dat dit niet voldoende is om aan te nemen dat zij afkomstig is uit Somalië en de Somalische nationaliteit heeft, wijst de Raad op de grond in de beschikking waar dienaangaande het volgende wordt gesteld: *“Waar verzoeker thans laat gelden dat hij kan aantonen dat hij onbetwistbaar de zoon is van een erkende Somalische vluchteling die intussen in Groot-Brittannië de Britse nationaliteit heeft verkregen, en hij betoogt dat de motivering in de bestreden beslissing zich in feite beperkt tot het lapidair naast zich neerleggen van de bewijzen van zijn afstamming van een Somalische vader die ondertussen in Groot-Brittannië werd erkend als vluchteling en tot Brit werd genaturaliseerd, gaat hij voorbij aan de pertinente en determinerende vaststellingen uit de bestreden beslissing dat zijn biologische vader hem nooit officieel heeft erkend als zijn zoon en dat, dit inzonderheid, het gegeven dat zijn biologische vader ooit de Somalische nationaliteit zou hebben gehad, zonder dat deze verzoeker ooit officieel heeft erkend als zijn kind, onvoldoende is om aan te tonen dat hij daadwerkelijk in Somalië zou hebben verbleven, afkomstig zou zijn uit Somalië en over de Somalische nationaliteit zou beschikken.”* Verzoekende partij ontkracht, noch weerlegt deze vaststelling en zij werpt er geen ander licht op.

Verzoekende partij verwijst zeer algemeen naar de door haar bij onderhavige asielaanvraag neergelegde documenten en ze stelt op algemene wijze dat deze aantonen dat zij de Somalische nationaliteit heeft en afkomstig is van Chula, doch zij ontkracht, noch weerlegt de verschillende concrete vaststellingen (in de bestreden beslissing) op grond waarvan terecht wordt geoordeeld dat de betreffende door haar aangebrachte stukken, in tegenstelling tot wat ze op algemene wijze voorhoudt, geen bewijs vormen van haar Somalische afkomst en nationaliteit.

Verzoekende partij beperkt zich voorts tot de algemene bemerking dat zij niet akkoord kan gaan met de beschikking aangezien daarin de motivering van de bestreden beslissing wordt overgenomen, en dat zij het niet eens is met de stelling in de beschikking dat zij in haar verzoekschrift weinig ernstige pogingen zou ondernemen om de bestreden beslissing te weerleggen. Zij brengt echter geen concrete en valabele argumenten bij die de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen en de in de beschikking van 4 mei 2015 opgenomen gronden ontkrachten.

1.5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond en de in bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg toont verzoekende partij niet aan dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar haar land van herkomst.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes juli tweeduizend vijftien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M.-C. GOETHALS